

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-227/22-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Ante Galića, predsjednika vijeća, Sanje Štefan i Blanše Turić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Lane Štok, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja SGM Informatika d.o.o. Split, zastupanog po punomoćniku Eliasu Ernstu, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Gajski, Grlić, Prka i partneri d.o.o., Zagreb, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Sveučilišta u Splitu, Split, ulica Ruđera Boškovića 31, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 11. siječnja 2023.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/22-01/749, urbroj: 354-02/4-22-3 od 8. studenog 2022.
- II. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka i troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Uvodno naznačenim rješenjem tuženika odbačena je žalba tužitelja kao neuredna u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2022/S 0F2-0022657 naručitelja Sveučilišta u Splitu, Split, koji je poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi objavio 7. lipnja 2022. u elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH). Predmet nabave su računala, a kriteriji odabira ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda temeljem kriterija: 1. cijena ponude relativnog značaja 85%, odnosno maksimalno 85 bodova te 2. trajanje jamstva za otklanjanje nedostataka u jamstvenom roku relativnog značaja 15%, odnosno maksimalno 15 bodova.
2. Tužitelj u tužbi osporava zakonitost pobijanog rješenja zbog svih razloga propisanih Zakonom o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21 - dalje: ZUS) budući je pobijeno rješenje u cijelosti nezakonito, a radi učinjenih povreda pravila postupka, nepotpuno odnosno pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.
3. Tužitelj ukazuje na recentnu razvijenu praksu i trend postupanja suda, što se ogleda u službenoj statistici tuženika usvojenoj pred Saborom RH, koja pokazuje kako

sud u gotovo 90% slučajeva potvrđuje odluke tuženika. Smatra kako takav trend postupanja, ukoliko je točan dovodi u pitanje pravo na pristup sudu, koje predstavlja ustavno pravo, kao jednog od čimbenika prava na pravično (pošteno) suđenje koje je zajamčeno člankom 6. stavkom 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Ističe kako je predmetni postupak javne nabave započeo 6. lipnja 2022. slanjem poziva na nadmetanje, a sukladno članku 87. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine" 12/16 – dalje ZJN/16.), a ne 7. lipnja kako pogrešno tuženik navodi u pobijanom rješenju. Navodi kako je predmetni postupak javne nabave započeo prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine" 114/22 – dalje: ZID ZJN), a koji je stupio na snagu 11. listopada 2022. Navodi kako sukladno članku 26. ZID ZJN postupci javne nabave koji su pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama ZJN/16., koji je bio na snazi u vrijeme započinjanja postupka nabave. Navodi kako se visina naknade za pokretanje žalbenog postupka u konkretnom slučaju procjenjuje prema odredbama članka 430. ZJN/16. koji je bio na snazi u vrijeme započinjanja ovog postupka. Navodi kako je do pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava došlo zbog pogrešnog utvrđivanja podataka o procjeni vrijednosti nabave i podjeli predmeta nabave na grupe. Ističe kako je tuženik, protivno načelu transparentnosti i doktrine dobre uprave, kao relevantne podatke uzeo one koji su nepovoljni za tužitelja, postupajući selektivno, pri čemu svoju odluku nije utemeljio na zakonu niti je obrazložio. Navodi kako tuženik u pobijanom rješenju nije dao obrazloženje razloga zašto je pojedine podatke iz poziva na nadmetanje dokumentacije o nabavi uzeo kao relevantne, zašto je pojedinim odredbama poziva na nadmetanje dao prvenstvo nad pojedinim odredbama dokumentacije o nabavi. Ističe kako je točna tvrdnja iz pobijanog rješenja da je u pozivu za nadmetanje u točki II.1.5.) navedeno da je ukupna procijenjena vrijednost bez PDV-a: 1.540.650,00 kn, te da je u točki II.1.6.) označeno da ovaj ugovor nije podijeljen na grupe. Međutim, isto tako je u pozivu za nadmetanje navedeno i to u točki II.1.1.) "naziv: računala i računalna oprema – nabava 1. grupe predmeta nabave – računala", te u točki II.1.4.) "kratki opis: predmet nabave je podijeljen u dvije (2) grupe. Nabava 1. grupe provodi se kao otvoreni postupak javne nabave velike vrijednosti, a za nabavu 2. grupe naručitelj primjenjuje pravila koja vrijede za postupke jednostavne nabave. 1. grupa predmeta nabave odnosi se na nabavu za potrebe Sveučilišta u Splitu i njegovih odjela". Navodi kako citirane odredbe poziva za nadmetanje tuženik ne citira u pobijanom rješenju niti navodi razloge zašto te odredbe ne smatra relevantnim za primjenu materijalnog prava. Smatra kako tuženik u pobijanom rješenju u cijelosti zanemaruje odredbe dokumentacije o nabavi, a posebice u dijelu u kojem je navedeno da se predmetni postupak javne nabave odnosi na nabavu jedne grupe procijenjene vrijednosti 1.453.550,00 kuna, odnosno da se odnosi na nabavu računala (grupa 1), ali ne i sitne periferne opreme (grupa 2). Ističe kako je u točki 1.6. dokumentacije o nabavi navedeno da je: "ukupna procijenjena vrijednost nabave je 1.540.650,00 kuna bez PDV-a. Predmet nabave je podijeljen u dvije (2) grupe. Nabava 1. grupe provodi se kao otvoreni postupak javne nabave velike vrijednosti, a za nabavu 2. grupe naručitelj primjenjuje pravila koja vrijede za postupke jednostavne nabave. Naručitelj provodi odvojeni postupak jednostavne nabave robe koji je objektivno odvojiv sukladno članku 204. ZJN-a/16., a temeljem članka 23. ZJN-a/16., i sukladno Pravilniku o provedbi postupaka jednostavne nabave Sveučilišta u Splitu, klasa: 003-05/19-02/0003, urbroj: 2181-202-01-01-19-0001, od 2. svibnja 2019. godine. U ovome otvorenom postupku

javne nabave procijenjena vrijednost 1. grupe predmeta nabave iznosi 1.453.550,00 kn bez PDV-a." Ističe da ako se uzme cjelokupan poziv na nadmetanje i dokumentacija o nabavi, jasno je vidljivo koji su podaci trebali biti uzeti kao relevantni, te da je predmet nabave podijeljen na grupe, a konkretan postupak javne nabave, za koji će se sklopiti jedan ugovor, provodi se kao odvojeni, otvoreni postupak nabave za jednu grupu procijenjene vrijednosti 1.453.550,00 kn bez PDV-a, a za dio predmeta nabave koji se odnosi na sitnu perifernu opremu naručitelj će provesti drugi postupak jednostavne nabave. Kako sitna periferna oprema nije dio ovog konkretnog postupka javne nabave, pa niti dio vrijednosti koji se odnosi na sitnu perifernu opremu dio procijenjene vrijednosti koja služi za izračun naknade za pokretanje konkretnog žalbenog postupka. Smatra da je tuženik kao relevantnu procijenjenu vrijednost trebao uzeti vrijednost grupe koja je i navedena u dokumentaciji o nabavi, a to je 1.453.550,00 kn pa je tužitelj trebao platiti 10.000,00 kn sukladno odredbi članka 430. stavak 1. točka 2. ZJN-a/16. Navodi kako nije jasno zašto je tuženik zanemario uzeti u obzir poziv na nadmetanje i dokumentaciju o nabavi u njihovoj ukupnosti. Navodi kako nije jasno zašto tuženik nije tumačio odredbe poziva na nadmetanje i dokumentacije o nabavi sistematski, te zašto nije kao relevantne uzeo točke 1.6., 2.1., 2.2., 2.6., 2.8. i 7.3.1. dokumentacije o nabavi iz kojih je vidljivo da je u ovom, otvorenom postupku javne nabave, procijenjena vrijednost 1. grupe predmeta nabave 1.453.550,00 kn bez PDV-a, da se postupak provodi za nabavu računala (a ne sitne periferne opreme) te da se odredbe ove dokumentacije o nabavi odnosi na 1. grupu predmeta nabave, odnosno na robu koja se nabavlja u okviru ovog otvorenog postupka javne nabave. Kao dokaz predlaže uvid u dokumentaciju o nabavi te navodi da je tuženik u pobijanom rješenju naveo samo neodređenu i ničim potkrijepljenu rečenicu da "propisani iznos naknade za pokretanje žalbenog postupka iz članka 430. stavka 1. ZJN-a/16. utvrđuje se prema procijenjenoj vrijednosti objavljenoj u pozivu za nadmetanje, pri čemu se primjena članka 430. stavka 4. ZJN-a/16. utvrđuje prema podacima o grupama navedenima u pozivu na nadmetanje". Smatra kako za takvu svoju tvrdnju tuženik ne daje uporište u ZJN/16. niti u bilo kakvoj odredbi drugog propisa a pri tome zanemaruje cjelokupnu dokumentaciju o nabavi te odredbe ZJN-a/16. i Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave. ("Narodne novine" 65/17. i 75/20. – dalje: Pravilnik). Ističe kako se sukladno članku 280. stavak 4. ZJN-a/16. pri izradi ponude ponuditelj mora pridržavati uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi pa prema odredbi članka 2.1. Pravilnika dokumentacija o nabavi sadrži procijenjenu vrijednost nabave, dok prema točki 2. tog članka dokumentacija o nabavi sadrži podatke o predmetu nabave i to između ostalog opis predmeta nabave te opis i oznaku grupa predmeta nabave, ako je predmet nabave podijeljen na grupe ili u postupcima velike vrijednosti obrazloženje glavnih razloga zašto predmet nije podijeljen na grupe. Navodi kako se prilikom izrade ponude ponuditelji moraju prvenstveno pridržavati one procijenjene vrijednosti koja je navedena u dokumentaciji o nabavi, a ne one iz poziva za nadmetanje koja se odnosi na obje grupe predmeta nabave. Napominje da ukoliko ponuda ponuditelja prelazi procijenjenu vrijednost navedenu u dokumentaciji o nabavi (a ne u pozivu za nadmetanje) njegova ponuda će biti ocijenjena kao neprihvatljiva (članak 3. točka 13. u svezi s člankom 280. stavak 4. ZJN-a/16.). Navodi da ukoliko bi se ipak prvenstvo dalo procijenjenoj vrijednosti navedenoj u pozivu za nadmetanje, a koja se odnosi na ukupnu procijenjenu vrijednost predmeta nabave, a ne na procijenjenu vrijednost grupe 1. za koju se provodi otvoreni postupak, onda je tuženik trebao cijeniti i činjenicu da je riječ o predmetu nabave koji je doista podijeljen na dva

postupka – otvoreni postupak nabave i jednostavnu nabavu, odnosno koji je podijeljen na dvije grupe (grupa 1. – računala: grupa 2. – sitna periferna oprema). Dakle, ukoliko se htjela uzeti kao relevantna procijenjena vrijednost 1.540.650,00 kn navedena u pozivu za nadmetanje, onda je trebalo uzeti u obzir i da se ta procijenjena vrijednost odnosi na obje grupe. U tom slučaju, budući da je žalba izjavljena na jednu grupu predmeta nabave tužitelj je trebao platiti 1/5 naknade za procijenjenu vrijednost od 1.500.000,00 kn do 7.500.000,00 kn, odnosno 5.000,00 kn, a sve sukladno članku 430. stavak 2. ZJN/16. Stoga smatra da je tom zahtjevu udovoljio dostavljajući dokaz o uplati naknade u iznosu od 10.000,00 kn. Smatra kako je razvidno da je tuženik oštetio tužitelja kršeći odredbe ZJN-a/16. i Pravilnika, protivno načelu transparentnosti, doktrini dobre uprave, načelu efikasnosti pravne zaštite, te zanemarujući odredbe dokumentacije o nabavi. Ističe kako načelo transparentnosti podrazumijeva da su svi uvjeti i oblici postupka sklapanja ugovora formulirani u pozivu za nadmetanje ili u Dokumentaciji za nadmetanje na jasan, precizan i jednoznačan način, tako da, kao prvo, omogućuju svim razumno obaviještenim i prosječno pažljivim ponuditeljima da razumiju njihov točan doseg i protumače ih na isti način i, kao drugo, omogućuje javnom naručitelju stvarnu provjeru odgovaraju li ponude ponuditelja kriterijima koji uređuju ugovor o kojem je riječ te u tom smislu vidjeti presudu od 6. studenog 2014. C-42/13P, EU:C:2014:2345, t.44 i navedenu sudsku praksu. Smatra da ukoliko su poziv za nadmetanje i dokumentacija o nabavi nejasni ili u suprotnosti, navedeno ne smije ići na štetu tužitelja, posebno ako se uzme u obzir da visina naknade za pokretanje žalbenog postupka koju je tužitelj bio dužan platiti nije bila navedena u dokumentaciji o nabavi, niti u odluci o poništenju na koju je tužitelj izjavio žalbu, a niti postoji mogućnost da tuženik u tom dijelu traži od tužitelja upotpunjenje žalbe. Stoga predlaže sudu usvojiti tužbene navode, poništiti pobijano rješenje tuženika kojim je njegova žalba odbačena kao neuredna, te u sporu pune jurisdikcije urediti pravni odnos, odnosno donijeti presudu kojom se usvaja tužba tužitelja i poništava pobijana odluka o poništenju, a sukladno članku 434. stavak 4. ZJN-a/16. Predlaže sudu da po provedenom postupku donese presudu kojom se poništava osporeno rješenje tuženika od 8. studenog 2022., te se poništava odluka o poništenju od 24. listopada 2022. i vraća predmet naručitelju na ponovno odlučivanje, nalaže zainteresiranoj osobi naknaditi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 kuna u roku od osam dana od dana donošenja presude, te nalaže tuženiku naknaditi troškove upravnog spora u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

4. U odgovoru na tužbu tuženik u bitnom navodi kako su neosnovane tvrdnje tužitelja da je tuženik uzeo u obzir nepovoljnije odredbe poziva za nadmetanje, odnosno da je istima dao prvenstveno u odnosu na odredbe dokumentacije o nabavi. Ističe kako je jedna od postupovnih pretpostavki urednost žalbe, te da je svaki žalitelj dužan uz žalbu dostaviti dokaz o izvršenoj uplati naknade za pokretanje žalbenog postupka sukladno odredbama članka 430. ZJN-a/16., a ukoliko naknada nije plaćena u propisanom iznosu, tuženik će žalbu odbaciti kao neurednu sukladno članku 421. stavak 1. ZJN-a/16. Navodi kako je visina naknade za pokretanje žalbenog postupka propisana odredbom članka 430. ZJN-a/16. i ista se vezuje izravno na procijenjenu vrijednost nabave, s time da je stavkom 4. tog članka propisano ako se žalba izjavljuje na odluku o odabiru ili poništenju za jednu ili više grupa predmeta nabave, naknada iznosi 1/5 iznosa iz stavka 1. tog članka za svaku grupu predmeta nabave, ali ukupno ne više od iznosa navedenih u stavku 1. Navodi kako je u konkretnom slučaju nedvojbeno da se radi o postupku javne nabave čija procijenjena vrijednost bez PDV-

a iznosi 1.540.650,00 kuna (točka II.1.5. poziva za nadmetanje, odnosno točka 1.6. dokumentacije o nabavi), te je prema navedenom iznosu tužitelj, a sukladno odredbi članka 430. stavka 1. točke 3. ZJN-a/16. bio dužan na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka uplatiti iznos od 25.000,00 kuna, a umjesto navedenog iznosa tužitelj je uplatio 10.000,00 kuna, slijedom čega su ispunjeni uvjeti iz članka 421. stavak 1. ZJN-a/16. za odbacivanje žalbe kao neuredne. Ističe kako je u pozivu za nadmetanje u točki II.1.6. navedeno da predmet nabave nije podijeljen na grupe, a što proizlazi iz točke II.1.4., jer se u istom navodi da se nabava 1. grupe provodi kao otvoreni, dakle ovaj predmetni postupak, a nabava grupe 2. kao postupak jednostavne nabave. Ističe da se radi o postupku nabave koji se provodi kao cjelina samo u odnosu na grupu 1. Grupa 2. nije predmet ovog postupka, pa sam postupak kao takav nije podijeljen na grupe. Smatra kako je potpuno jasno kako u konkretnom postupku nabave nema različitih grupa predmeta nabave, te da je nedvojbeno kao procijenjena vrijednost nabave određen iznos od 1.540.650,00 kuna. Ističe kako navedeno proizlazi i iz dijela II.2.6. poziva za nadmetanje koji navodi da procijenjena vrijednost nabave (za tu grupu, jedinu za koju se provodi ovaj otvoreni postupak javne nabave) iznos 1.540.650,00 kuna. Ističe kako se radi o jednom postupku javne nabave za nabavu računala, te netočno tužitelj navodi da je predmet nabave podijeljen na grupe, jer u ovom postupku naručitelj ne nabavlja više grupa, već se radi o postupku koji se provodi za nabavu računala, a koja procjena vrijednosti postupka je navedena u iznosu od 1.540.650,00 kuna, kako u pozivu za nadmetanje, tako i u dokumentaciji o nabavi. Ističe kako je naručitelj, kako u pozivu, tako i u dokumentaciji o nabavi, naveo da procjena vrijednost nabave iznosi 1.540.650,00 kuna, te se ista ima uzeti kao mjerodavna, a ne kako to tužitelj pogrešno navodi da bi se kao mjerodavna trebala uzeti procijenjena vrijednost jedne grupe (1.453.550,00 kuna). Napominje da iako je naručitelj u dokumentaciji o nabavi naveo procijenjene vrijednosti i za grupu 1. i za grupu 2. iste se ne mogu uzeti kao mjerodavne, jer ZJN/16. ne propisuje niti u jednom dijelu da se visina naknade za pokretanje postupka određuje prema procijenjenoj vrijednosti grupe, već prema procijenjenoj vrijednosti nabave, koja je u konkretnom slučaju u dokumentaciji o nabavi i u pozivu nadmetanja određena u istom iznosu mjerodavnom za uplatu naknade za pokretanje žalbenog postupka. Napominje kako se predmetni postupak kao jedinstveni provodi isključivo za grupu 1., ne radi se o podjeli na grupe, pa niti nema mjesta primjeni članka 430. stavka 4. ZJN-a/16. U vezi s navedenim poziva se na presudu naslovnog suda, poslovni broj: UsII-42/20 od 26. veljače 2020. Ističe kako sukladno članku 16. stavku 4. ZJN-a/16. naručitelj je obavezan u obavijesti nabave navesti procijenjenu vrijednost nabave, te naglašava da se tužitelj pogrešno poziva na odredbu članka 23. ZJN-a/16., a koja odredba se odnosi i na način na koji sam naručitelj prije slanja poziva na nadmetanje određuje procijenjenu vrijednost nabave. S obzirom da je u konkretnom slučaju i u pozivu za nadmetanje i u dokumentaciji o nabavi, kao procijenjena vrijednost nabave označen iznos od 1.540.650,00 kuna, da nitko nije žalbom u fazi žalbe na sadržaj poziva/dokumentacije o nabavi osporavao taj iznos, isti je mjerodavan za utvrđivanje visine naknade za pokretanje žalbenog postupka, te je tužitelj stoga bio dužan sukladno članku 430. stavak 1. točka 3. ZJN-a/16. uplatiti naknadu u iznosu od 25.000,00 kuna, što je propustio učiniti. Napominje da ukoliko je tužitelj smatra da je procijenjena vrijednost pogrešno određena, trebao je to osporavati žalbom u ranijoj fazi postupka, a kako to nije učinio jasno je da je procijenjena vrijednost ovog postupka 1.540.650,00 kuna i da se sama naknada određuje prema procijenjenoj vrijednosti nabave. Stoga predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev u

cijelosti kao neosnovan, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva sam riješi stvar u skladu s člankom 434. stavkom 4. ZJN-a/16.

5. Zainteresirana osoba nije podnijela odgovor na tužbu.

6. U skladu s člankom 6. stavkom 1. ZUS-a odgovor tuženika na tužbu je dostavljen tužitelju.

7. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke, kao i očitovanja stranaka tijekom upravno-sudskog postupka, te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. ZUS-a utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Prema podacima u spisu predmeta proizlazi da je naručitelj Sveučilište u Splitu, Split, objavio dana 6. lipnja 2022. u EOJN RH poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj: 2022/S 0F2-0022657, predmeta nabave: računala. Kriterij odabira ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda temeljem kriterija: 1. cijena ponude relativnog značaja 85%, odnosno maksimalno 75 bodova, te 2. trajanje jamstva za otklanjanje nedostataka u jamstvenom roku relativnog značaja 15%, odnosno maksimalno 15 bodova.

9. Nadalje proizlazi kako su u predmetnom postupku pristigle tri ponude, te je naručitelj sve tri ponude ocijenio nevaljanima, te je dana 24. listopada 2022. donio, a 26. listopada 2022. putem EOJN RH objavio, odluku o poništenju, klasa: 406-03/22-01/05, urbroj: 2181-202-24-4-1/3-22-50 kojom je poništio predmetni postupak javne nabave sukladno članku 289. stavak 1. točka 8. ZJN-a/16., budući da nakon odbijanja ponuda nije preostala ni jedna valjana ponuda.

10. Protiv odluke o poništenju tužitelj je podnio žalbu tuženiku, te je uz žalbu dostavio dokaz o izvršenoj uplati naknade za pokretanje žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 10.000,00 kuna.

11. Prema odredbi članka 420. stavak 1. točke 10. ZJN-a/16. žalba među ostalim, mora sadržavati dokaz o izvršenoj uplati naknade za pokretanje žalbenog postupka u propisanom iznosu.

12. Člankom 421. stavkom 1. navedenog Zakona propisano je da ako žalba ne sadržava dokaz i iz članka 420. stavka 1. točke 10. ovoga Zakona ili naknada za pokretanje žalbenog postupka nije plaćena u propisanom iznosu, Državna komisija odbacit će žalbu kao neurednu bez pozivanja žalitelja na dopunu ili ispravak.

13. Prema ocjeni ovoga Suda, tuženik je pravilno odbacio žalbu tužitelja kao neuredno, uz obrazloženje da sukladno procijenjenoj vrijednosti nabave je tužitelj trebao platiti naknadu u iznosu od 25.000,00 kuna, a ne u iznosu od 10.000,00 kuna, kako je to učinio.

14. Naime, naručitelj je kako u pozivu, tako i u dokumentaciji o nabavi naveo da procijenjena vrijednost nabave iznosi 1.540.650,00 kuna, te se ista ima uzeti kao mjerodavna. Tako u pozivu na nadmetanje u točki II.1.6. je navedeno da predmet nabave nije podijeljen na grupe, a što proizlazi iz točke II.1.4. gdje se navodi kako se nabava 1. grupe provodi kao otvoreni predmetni postupak, a nabave grupe 2. kao postupak jednostavne nabave.

15. Stoga, prema ocjeni ovoga Suda pravilno zaključuje tuženik kako u konkretnom postupku nabave nema različitih grupa predmeta nabave, te da je nedvojbeno da je procijenjena vrijednost nabave određeni iznos od 1.540.650,00 kuna.

16. Isto tako i u dokumentaciji o nabavi na koju se u tužbi poziva tužitelj, naručitelj je naveo da procijenjena vrijednost nabave iznosi 1.540.650,00 kuna, a visina naknade za pokretanje postupka prema odredbama ZJN-a/16. se određuje prema procijenjenoj

vrijednosti nabave koja je u istom iznosu određena i u dokumentaciji o nabavi i u pozivu za nadmetanje.

17. Imajući na umu sve naprijed navedeno, prema ocjeni ovoga Suda tužitelj neosnovano upućuje na odredbu članka 430. stavka 4. ZJN-a/16., koja propisuje da ako se žalba izjavljuje na odluku o odabiru ili poništenju za jednu ili više grupa predmeta nabave, naknada iznosi 1/5 iznosa iz stavka 1. ovoga članka za svaku grupu predmeta nabave, ali ukupno ne više od iznosa navedenih u stavku 1. ovoga članka.

18. Kako se u konkretnom slučaju ne radi o podijeli na grupe, pa niti nema mjesta primjeni odredbe članka 430. stavka 4. ZJN-a/16.

19. Isto tako prema ocjeni ovoga Suda, tužitelj neosnovano prigovara da je odbacivanjem žalbe tuženik zanemario svoju osnovnu funkciju – pružanje pravne zaštite u postupcima javne nabave, jer je sukladno odredbi članka 403. stavka 2. Zakona o javnoj nabavi tužitelj obvezan dokazati postojanje postupovnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe, dakle tuženik mu nije uskratio pravo na žalbu, već je tužitelj u žalbenom postupku propustio dokazati postojanje temeljnih postupovnih pretpostavki iz članka 420. stavka 1. točke 10. ZJN-a/16., što predstavlja prepreku za daljnje meritorno odlučivanje o žalbi tužitelja.

20. Imajući na umu navedeno, te nespornu činjenicu da tužitelj nije uplatio naknadu za pokretanje žalbenog postupka u propisanom iznosu, žalba je pravilno odbačena kao neuredna sukladno članku 425. stavku 1. točki 2. , a u svezi s člankom 421. stavkom 1. ZJN-a/16.

21. Slijedom navedenog, ovaj Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a ocijenio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan i time potvrdio rješenje tuženika pravilnim i zakonitim.

22. Odluka o trošku se temelji na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a.

U Zagrebu 11. siječnja 2023.

Predsjednik vijeća

Ante Galić

Broj zapisa: **eb318-aa39b**

Kontrolni broj: **02209-c35fe-2b0ed**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ante Galić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.